

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

2. Arbores & siluas esse mortis indices.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45701

II. Hæc ne desit, etiam silvas de campo intrantibus occurrunt imagines mortis. Ibi Cypressus arbor olim, in ostentis; mortis indicium fuit: vnde mortis esse hieroglyphicum nonnulli affirmaverunt. Quod etiam de piuv arbore tradit Pierius: nam de hac arbore observatum est, illam semel excisam, nunquam suppullulascere.

Propert. li. 4, eleg. 12. *Cum semel intrarunt infernas funera leges,
Non exorato stant adamante via.*

Et, vt alius Poëta canit:

Catull. 5. e. pigr. *Soles occidere, & redire possunt,
Nobis cum semel occidit brevis lux,
Nox est perpetua vna dormienda.*

Sapi. 2. 1; Ita dixerunt & illi: *Non est, qui agnitus sit reuersus ab inferis: quin & illud præmiserunt: Exiguum, & cum tadio est tempus vita nostra.* Idem natura nobis dicit in piuv, quam vel in nemore, vel in monte stantem videmus. Multò autem clariùs, si eam vel bipenni, vel vento deiectam aspiciamus. Immo de omni ligno non reuifcente cogitatio hæc oriri potest, quæ orta est regi illi, qui apud Principem Poëtam ita loquitur:

Virgil lib. 12. Æneid. *Vi sceptrum hoc (dextrâ sceptrum nam fortè gerebat)
Numquam fronde leui fundet virgulta, nec umbras:
Cum semel in siluis imo de stirpe recisum
Matre caret: posuitq, comas, & brachia ferro,
Olim arbos: nunc artificis manus ære decoro
Inclusit, patribusq, dedit gestare Latinis.*

Sapi. 2. 3; Ad eundem modum homo, Platoni inuersa arbor, vbi semel fuerit excisus, non reflorescet. *Non est, qui agnitus sit reuersus ab inferis.* Etiam si, instar cypressi extulerit caput, humiliabitur, & deicietur in terram; quare arbor omnis agit mortis præconem, siue in siluis, siue in hortis aspiciatur.

Eccl. 11. 3. Occurrit enim cernenti illud Ecclesiastæ: *Si ceciderit lignum ad Austrum, aut ad Aquilonem, in quocumq, loco ceciderit, ibi erit.* Quin & si finem illius stragis intueamur, in mentem veniet, illud lignum vel incapulum futurum, vel etiam pabulum ignis. Neque suo dumtaxat casu, aut senio, & ariditate nos erudiunt arbores, sed omnibus per orbem redeuntibus autumnis. Tunc enim, sicut homi-

ni senescenti defluunt capilli, ita bruma arborum comas decutit. Quot folia, tot cadauera humi jacent. Sic idololatrias comparavit Isaias, quibus dixit: *Erubescetis super hortis, quos elegeratis, cum fueritis velut quercus defluentibus folijs.* Sic seipsum Iob nominans dixit: *Contra folium, quod vento rapitur, ostendis potentiam tuam.* Sicut enim alia folia, dum flaccescunt, sponte decidunt; alia siluifragis flabris vexata violenter à ramis abripiuntur: ita alios homines leuis aura afflat, & necat; alios autem balistæ, aut tormenta bellica, aliæque mortis arma è medio tollunt. Denique quid horrentes aliorum nemorum umbræ aliud nos jubent cogitare quàm cum Dauide: *Humiliasti nos in loco afflictionis, & cooperuit nos umbra mortis?* Si enim Ethnicus Cicero scripsit: *Me hac tua platanus admonuit, quæ non minùs ad opacandum hunc locum patulis est diffusa ramis, quàm illa, cuius umbram secutus est Socrates* (admonuit autem ad differendum) cur nos arborum siluarumque non admonerent umbræ, ad philosophandum de morte? *Hesterni quippe sumus, & ignoramus quoniam sicut umbra dies nostri sunt super terram.*

Isa. 1. 29.

Iob. 13. 25.

Psal. 43. 20.

Cic. lib. 1. de orat.

Iob. 8. 9.

III.

Quòd si flores in pratis, fructus in ramis, flammæ in focis, vndas in fluuijs intueamur, quid aliud, quàm quædam simulaçhra mortis videmus? De floribus Iob in hunc modum pronuntiat: *Homo natus de muliere, breui viuens tempore, repletur multis miseris, qui quasi flos egreditur, & conteritur, & fugit velut umbra, & numquam in eodem statu permanet.* Et profanus quispiam de se ait:

Iob. 14. 1.

Nos quoque floruimus, sed flos fuit ille caducus.

Atque alius. *Collige, virgo, rosas, dum flos nouus, & noua pubes, Sed memor esto auum sic properare tuum.*

Quantum enim non properant ad interitum flores?

Florent lilia manè, nocte flaccent.

Ob quam ipsam causam etiam Seruator dixit: *Considerate lilia agri.* Quid ni & gramina, è quibus fit fœnum? *Omnis enim caro fœnum.* Quid ni & spicas in altum surgentes, quæ desinunt in stramen, & stipulam siccam, qualem se patientiæ exemplar nominauit? An non & Tarquinius, cum in horto virgâ decuteret summa papauerum capita, filio per tabellarium mortem Principum

Matth. 6. 28.

Isa. 40. 6.

Iob. 13. 25.

pum